

The Mysterious Mekallel Episode

1. ויקרא פרשת אמור פרק כד 23-10:24 Vayikra

(י) ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי:
(יא) ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן:
(יב) ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יקוק: פ
(יג) וידבר יקוק אל משה לאמר:
(יד) הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה:
(טו) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו:
(טז) ונקב שם יקוק מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כגר קאזרח בנקבו שם יומת:
(יז) ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
(יח) ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש:
(יט) ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה בן יעשה לו:
(כ) שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם בן ינתן בו:
(כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת:
(כב) משפט אחד יהיה לכם כגר קאזרח יהיה כי אני יקוק אלהיכם:
(כג) וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יקוק את משה:

There came out among the Israelites a man whose mother was Israelite and whose father was Egyptian. And a fight broke out in the camp between that half-Israelite and a certain Israelite. The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan—and he was placed in custody, until the decision of Hashem should be made clear to them. And Hashem spoke to Moses, saying: Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the community leadership stone him. And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt; and one who also pronounces the name Hashem shall be put to death. The community leadership shall stone that person; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death. If any party kills any human being, that person shall be put to death. One who kills a beast shall make restitution for it: life for life. If any party maims another [person]: what was done shall be done in return— fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury inflicted on a human being shall be inflicted in return. One who kills a beast shall make restitution for it; but one who kills a human being shall be put to death. You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I Hashem am your God. Moses spoke thus to the Israelites. And they took the blasphemer outside the camp and pelted him with stones. The Israelites did as Hashem had commanded Moses.

2. אבן עזרא ויקרא פרשת אמור פרק כד 10:24 Vayikra

ולא נדע למה נסמכה זאת הפרשה אולי דבר המקלל דברים אשר לא כן בעבור הלחם והשמן והקרבות:

3. אבן עזרא ויקרא פרשת אמור פרק כד 16:24 Vayikra

ואמר כגר קאזרח - יומת. ויתכן שהכו אלה הנצים זה את זה, על כן נכתבה זאת הפרשה. וכבר הזכירה, רק הוסיף כגר קאזרח יהיה:

4. במדבר פרשת שלח פרק טו Bamidbar 15:32-36

(לב) וַיְהִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשָׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:
(לג) וַיִּקְרְבוּ אֹתוֹ הַמְצָאִים אֹתוֹ מִקְשָׁשׁ עֵצִים אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל הָעֵדָה:
(לד) וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָרַשׁ מֶה יַעֲשֶׂה לוֹ: ו
(לה) וַיֹּאמֶר יְקֹנֵק אֶל מֹשֶׁה מוֹת יוֹמֵת הָאִישׁ רְגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כָּל הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
(לו) וַיִּצְיֵאוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה: פ

Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the sabbath day. Those who found him as he was gathering wood brought him before Moses, Aaron, and the community leadership. He was placed in custody, for it had not been specified what should be done to him. Then Hashem said to Moses, “The party in question shall be put to death: the community leadership shall pelt him with stones outside the camp.” So the community leadership took him outside the camp and stoned him to death—as Hashem had commanded Moses.

5. רש"י ויקרא פרשת אמור פרק כד Rashi Vayikra 24:12

ויניחו - לבדו, ולא הניחו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק אחד. ויודעים היו שהמקושש במיתה, שנאמר (שמות לא יד) מחלילה מות יומת אבל לא פורש להם באיזו מיתה, לכך נאמר (במדבר טו לד) כי לא פורש מה יעשה לו. אבל במקלל הוא אומר לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מיתה אם לאו:

6. רש"י ויקרא פרשת אמור פרק כד Rashi Vayikra 24:10

ויצא בן אשה ישראלית - מהיכן יצא, רבי לוי אומר מעולמוה יצא. רבי ברכיה אומר מפרשה שלמעלה יצא. לגלג ואמר ביום השבת יערכנו, דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום, או שמא פת צוננת של תשעה ימים, בתמיה. ומתניתא אמרה מבית דינו של משה יצא מחוייב. בא ליטע אהלו בתוך מחנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן, אמר להם מבני דן אני. אמרו לו (במדבר ב) איש על דגלו באותות לבית אבותם כתיב. נכנס לבית דינו של משה ויצא מחוייב, עמד וגדף:
בן איש מצרי - הוא המצרי שהרגו משה:
וינצו במחנה - על עסקי המחנה:
ואיש הישראלי - זה שכנגדו, שמיחה בוט מטע אהלו:

7. שמות פרשת שמות פרק ב Shemot 2:11-14

(יא) וַיְהִי בְּיָמֵים הֵהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיִּצָא אֶל אָחִיו וַיִּרְא בְּסַבְּלָתָם וַיִּרְא אִישׁ מִצְרָיִם מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאָחִיו:
(יב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל:
(יג) וַיִּצָא בַיּוֹם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרָיִם נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לְמָה תִּכֶּה רֵעֶךָ:
(יד) וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֶרְךָ לְאִישׁ שׂר וְשִׁפְט עָלֵינוּ הֲלֹהֲרַגְנִי אֶתְּהָ אִמֵּר כַּאֲשֶׁר הִרְגַת אֶת הַמִּצְרִי וַיִּרְא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נִדְעָ הַדָּבָר:

When the child grew up, she brought him to Pharaoh's daughter, who made him her son. She named him Moses, explaining, “I drew him out of the water.” Some time after that, when Moses had grown up, he went out to his kinsfolk and witnessed their labors. He saw an Egyptian beating a Hebrew, one of his kinsmen. He turned this way and that and, seeing no one about, he struck down the Egyptian and hid him in the sand. When he went out the next day, he found two Hebrews fighting; so he said to the offender, “Why do you strike your fellow?” He retorted, “Who made you chief and ruler over us? Do you mean to kill me as you killed the Egyptian?” Moses was frightened, and thought: Then the matter is known!